

РЕШЕНИЕ

№ 652

гр. София, 31.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в закрито заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

като разглежда докладваното от Мария Бойчева Търговско дело № 20221100900946 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ и Глава двадесет и първа от ГПК.

Делото е образувано по жалба с вх. № 20220523080155, подадена от ИН. Т. Л. – управител на “Б.И.Г.” ЕООД (в процес на учредяване), срещу Отказ № 20220519105819/20.05.2022 г. на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление образец А4 с вх. № 20220519105819 за първоначална регистрация на дружеството. В жалбата се прави искане отказът да бъде отменен и да бъде указано на Агенцията по вписванията – Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел да извърши исканото вписване на регистрацията на новоучреденото дружество.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и като прецени приложените писмени доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу акт, който подлежи на обжалване, и от лице, което има правен интерес да обжалва отказа на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията – Търговски регистър и Регистър на юридическите лица с нестопанска цел. Макар че към преписката не са представени от Агенцията по вписванията доказателства за връчване на отказа, същият е постановен на 20.05.2022 г., а жалбата е подадена на 23.05.2022 г., т.е. в едноседмичен срок от постановяването на отказа, поради което следва да се приеме, че е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните

съображения:

В случая е подадено заявление образец А4 с вх. № 20220519105819 за първоначална регистрация на еднолично дружество с ограничена отговорност с наименование “Б.И.Г.” ЕООД.

По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило обжалвания отказ, като е приело, че заявената фирма на дружеството противоречи на императивната разпоредба на чл. 18, ал. 2 от КЗ, според която лице, което не притежава лиценз за извършване на дейност по застраховане, не може да ползва в своята фирма думата “застраховане” или нейни производни на български или чужд език. Прието е, че на английски език “застраховане” се превежда “insurance” и във фирмата на други дружества, освен упражняващи застрахователна дейност по съответния ред, е недопустимо да се съдържа пълни думи “застраховане”, “иншурънс” и др. или части от тези думи като “инш”, “инс”, др. Прието е, че фирмата “Б.И.Г.” би могла да въведе в заблуждение относно обстоятелството, че дружеството предоставя застрахователни услуги и по този начин е налице неизпълнение на разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ТЗ. Прието е, че това противоречие може да бъде отстранено единствено чрез подаването на ново заявление за регистрация на дружеството, нов дружествен договор и коригиране на необходимите документи за регистрация на същото, но не и посредством даването на указания по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Регистърното производство е охранително и изисква извършване на проверка за наличието на законовите предпоставки. По подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е длъжно да извърши проверка на обстоятелствата, предвидени в разпоредбата на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ. Съгласно т. 4 и т. 5 от същата разпоредба, длъжностното лице по регистрацията е задължено да провери дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт; както и дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона. Следователно се извършва проверка на съдържанието на представените документи, а не само на формалното им съществуване.

Съгласно чл. 21, т. 7, предл. първо на от ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрацията проверява дали друго лице няма права върху фирмата или наименованието и те отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 2 от Търговския закон при първоначално вписване или промяна на фирмата на търговец.

В настоящото производство съдът извършва самостоятелна проверка за спазване на изискванията за вписване на заявените обстоятелства, съответно за обявяване на заявените актове.

В случая заявлението е подадено от легитимирано лице.

В наименованието на заявеното за вписване дружество - “Б.И.Г.” ЕООД се съдържа думата “ИНС”.

Относно заявеното наименование съдът споделя изводите на длъжностното лице по регистрацията. Съгласно чл. 7, ал. 2, изр. второ от ТЗ,

наименованието на търговеца трябва да отговаря на истината, да не въвежда в заблуждение и да не накърнява обществения ред и морала.

С оглед специфичната дейност на лицата, предлагащи застрахователни услуги, по отношение на която се прилага и специален регулаторен режим, законодателят в чл. 18, ал. 2 от КЗ е предвидил, че лице, което не притежава лиценз за извършване на дейност по застраховане, не може да използва в своята фирма, в рекламната си или друга дейност думата “застраховане” или нейни производни на български или на чужд език. Следователно законодателят предвижда ясно да се отграничават дружествата, които извършват по занятие застрахователни услуги. Аргумент за този извод относно използвания законодателен подход се съдържа и в нормата на чл. 26, ал. 1 от КЗ, съгласно която не се допуска извършването от застраховател, съответно от презастраховател, на друга търговска дейност.

Българската дума “застраховане” се превежда на английски език като “insurance”. В наименованието на дружества, предоставящи застрахователни услуги на територията на Република България, е включено съкращение на тази английска дума – “ins”. Например, “Е. – Здравно осигуряване ЗЕАД” ЕАД, “Застрахователна компания “Л.И.” АД, “Застрахователно дружество “Е.” АД, “Застрахователно дружество “Е. Живот” ЕАД, ЗД “Б.И.” АД, др. (справка на интернет страницата на Комисията за финансов надзор, раздел Застрахователи и презастрахователи - http://212.122.187.59/public/index.php?lang=bg&language=bg-BG&option=com_content&view=category&layout=blog&id=2&Itemid=103&bridge

В случая с наименование “Б.И.Г.” ЕООД третите лица биха били въведени в заблуждение, че дружеството предоставя застрахователни услуги, което е забранено от разпоредбата на чл. 7, ал. 2, изр. второ от ТЗ.

С оглед на горното съдът намира, че в случая не е спазено предвиденото от закона изискване относно наименованието на новоучреденото търговско дружество. Заявеното за вписване дружество не отговаря специалните изисквания по КЗ, като например, правно-организационна форма – акционерно дружество съгласно чл. 12, ал. 1, т. 1 от КЗ; капитал съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 192, ал. 2 от КЗ; издаден от КФН лиценз за дейността съгласно чл. 36 от КЗ, др. Включването в наименованието на дружеството на думата “инс”, без юридическото лице да отговаря на специалните изискванията на КЗ, води до заблуждение и навежда у третите добросъвестни лица на асоциации за извършване на застрахователни услуги по занятие. Поради горното съдът намира, че са налице пречки по чл. 7, ал. 2 от ТЗ за вписване на новоучреденото дружество с посоченото наименование.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че следва да бъде допуснато вписване на заявеното с подаденото заявление дружество, след като са вписани други дружества, които не са застрахователи и в чието наименование е включена думата “инс”. Обстоятелството, че една норма фактически не е спазена в отделни случаи, не води до нейното изменение и поради това съдът е длъжен за приложи закона в действащия му смисъл, в случая чл. 18, ал. 2 от КЗ. Принципът за равенство на правните субекти предполага равното прилагане на закона по отношение на всички правни субекти, а не равното му неприлагане по отношение на тях (в този смисъл Решение № 1/21.01.2020 г. по т.д. № 33/2020 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О., постановено в регистърно производство на политическа партия).

Правилно е прието от длъжностното лице по регистрацията, че е

неприложима разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ за даване на указания, доколкото в случая нередовността относно уникалността на фирменото наименование не може да бъде отстранена по този ред.

По изложените съображения съдът намира, че подадената жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

Агенцията по вписванията е направила искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева.

Съгласно нормата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ (нова - ДВ, бр. 105 от 2020 г.), в производствата съдът присъжда разноси на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс. Доколкото разглежданото производство е охранително, то от Гражданския процесуален кодекс, към който препраща горецитираната разпоредба, следва да се приложат разпоредбите касателно охранителните производства. В Част VI “Охранителни производства”, Глава 49 “Общи правила” на ГПК, е предвидено, че разноските в охранителното производство са за сметка на молителя (чл. 541 от ГПК). Законодателното разрешение, дадено с приетите с ДВ, бр. 105 от 2020 г. изменения на разпоредбата на чл. 25 от ЗТРРЛЮНЦ не водят до промяна в характера на производството по обжалване отказ на длъжностното лице по регистрацията. Характерът на производството следва от субективното материално право, чийто защита се търси – това на жалбоподателя, чийто правен интерес е засегнат и за когото възникват правните последици на отказаното вписване/обявяване/заличаване на заявените обстоятелства/актове в Търговския регистър. От друга страна, Агенцията по вписванията не е страна в производството, а е орган, който по силата на закона извършва официално удостоверяване на посочените от законодателя обстоятелства/обявяване на актове. Агенцията по вписванията не е и не може да бъде страна в охранителното производство по вписване/обявяване, което се развива пред нея, тъй като в това производство агенцията осъществява юрисдикционна дейност (в този смисъл Определение № 60392/03.11.2021 г. по ч.т.д. № 2176/2021 г. по описа на ВКС, Т.К., II Т.О.; Решение № 117/04.03.2021 г. по т.д. № 169/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, Търговско отделение, 5 състав; Определение № 181/30.03.2021 г. по т.д. № 284/2021 г. по описа на Апелативен съд – София, 5 състав).

Поради горното Агенцията по вписванията няма право на разноси в производството пред СГС, поради което такива не ѝ се присъждат по делото.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 20220523080155, подадена от ИН. Т. Л. – управител на “Б.И.Г.” ЕООД (в процес на учредяване), срещу Отказ № 20220519105819/20.05.2022 г. на Агенцията по вписванията –

Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, постановен по заявление с вх. № 20220519105819.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на решението, препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за сведение.

Съдия при Софийски градски съд: _____